

РЕШЕНИЕ

№ 3293

гр. София, 20.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 18.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10700** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 147, ал. 3 от Данъчно осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на М. М. М. срещу Решение №СО/ОД20-РД28-257/02.10.2020г на Директора на дирекция „Общински приходи“ при СО, с което е оставена без разглеждане жалба рег. № ДИЛ20-ГР94-322/1 от 06.08.2020г , подадена от задълженото лице М. М. М. , срещу Акт за установяване на задължение по декларация № 617743-1 / 22.06.2020 г., като просрочена.

В жалбата се посочва ,че с горепосочения АУЗД по чл.107 ал.3 от ДОПК,служебно бил задължен да заплати сумата 168.31лв , представляваща данък МПС за лек автомобил който не е негова собственост и никога не е бил. Същите аргументи са били изложени и в жалбата до решаващия орган –Директора на дирекция „ОП“ ,упълномощен със Заповед № СОА20-РД15-16 /03.01.2020г .Моли за отмяна на Решение №СО/ОД20-РД28-257/02.10.2020г на Директора на дирекция „Общински приходи“ при СО

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т. , който поддържа тезата за недължимост на данък за процесния автомобил , доколкото същият не е негово притежаване.

Ответника се представлява от юриск.Й.,която счита че решението е правилно и моли да се потвърди .

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Защитимия правен интерес на жалбоподателя да оспори Акт за установяване на задължение по декларация № 617743-1 / 22.06.2020 г., издаден от М. П. – специалист в отдел „ОП-И. “ на дирекция „Общински приходи „ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при СО правилно е бил реализиран чрез оспорване по административен ред пред горестоящият орган , който в случая е ръководителя на звеното за местни приходи в съответната община по аргумент на чл. 4, ал. 5, предл. 2-ро ЗМДТ

Редът за установяване на задължения по декларация е регламентиран в чл. 107, ал. 3 ДОПК, а в ал. 4 е разписано, че обжалването по административен ред се осъществява пред директора на териториалната дирекция.

Съгласно чл. 144, ал. 1 ДОПК, по реда за обжалване на ревизионен акт се обжалват и другите актове, издавани от органите по приходите, доколкото в този кодекс не е предвидено друго.

С оглед разпоредбата на чл.160 ал.2 от АПК във вр. с §2 от ПЗР на ДОПК съдът е намерил за необходимо да разгледа жалбата в открито съдебно заседание и е насрочил същото на 18.02.2021г .

С Решение изх. № №СО/ОД20-РД28-257/02.10.2020г на Директора на дирекция „Общински приходи“ при СО , е оставил без разглеждане подадената от М. М. М. ,чрез Б. С. жалба рег. № ДИЛ20-ГР94-322/1 от 06.08.2020г , срещу Акт за установяване на задължения №617743-1 / 22.06.2020 , като просрочена.

В решението се сочи, че АУЗД е връчен на жалбоподателя на 25.06.2020 г., видно от приложената на л.23 от делото разписка, а АУЗ е влязъл в сила на 10.07.2020 г. Безспорно това е така ,видно от представените с адм.преписка доказателства ,поради което обжалваното Решение №СО/ОД20-РД28-257/02.10.2020г на Директора на дирекция „Общински приходи“ при СО,се явява правилно и законосъобразно.

Характера на производството по чл.147 от ДОПК е обусловен от необходимостта да бъдат допускани до съдебен контрол жалби ,които са нередовни и срещу актове ,които не са влезли в законна сила .

Настоящия състав ,счита че сезирайки адм.орган с жалба срещу административен акт ,в която макар и да не е посочено изрично , жалбоподателя изтъква обстоятелства , които сочат че последния е нищожен ,поради липса на предмет е следвало да допусне обжалването му,като в хипотезата на чл.155 ал.2 от ДОПК във вр. с чл.91 от АПК приложим по препращането на §2 от ДР на ДОПК , да преразгледа въпроса и да оттегли сам оспорения акт, да го отмени или измени, или да издаде съответния акт, ако е отказал издаването му, като уведоми за това заинтересованите страни. Административния орган обаче не е длъжен да извърши такова процесуално действие ,а законодателя му е предоставил само една правна възможност ,която с оглед оперативната самостоятелност с която разполага , органа може да упражни или не.

Търсената от жалбоподателя правна защита следва да се реализира ,чрез инициране на нарочно съдебно производство за прогласяване на нищожността на Акт за установяване на задължение по декларация № 617743-1 / 22.06.2020 г., издаден от М. П. – специалист в отдел „ОП-И. “ на дирекция „Общински приходи „ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при СО.

Безсрочно установеното право на заинтересованите лица да искат обявяване на нищожност, в който смисъл е чл. 168, ал. 3, вр. чл. 149, ал. 5 от АПК, се отнася единствено за случаите, при които тези лица са пропуснали срокът за обжалване законосъобразността на постановения, засягащ правната им сфера административен

акт, какъвто е настоящият случай.

Настоящото производство обаче е по чл.147 ал.2 от ДОПК т.е предмет на обжалване е не А. /какъвто би бил ако се провежда редовно производство по оспорване на АУЗД/, а решението с което се оставя без разглеждане просрочена жалба в хипотезата на чл.147 ал.1 от ДОПК, поради което не следва да се произнася по нищожността на АУЗД, дори и по пътя на инцидентния съдебен контрол.

От изложеното по-горе следва ,че Решение №СО/ОД20-РД28-257/02.10.2020г на Директора на дирекция „Общински приходи“ при СО, с което е оставена без разглеждане жалба рег. № ДИЛ20-ГР94-322/1 от 06.08.2020г , подадена от задълженото лице М. М. М. , срещу Акт за установяване на задължение по декларация № 617743-1 / 22.06.2020 г., като просрочена е правилно и следва жалбата ,с правно основание чл.147 ал.2 от ДОПК да се отхвърли.

С оглед изхода на спора, претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсулско възнаграждение се явява основателна ,като съдът я определя на 100лв на основание по чл. 78 ал.8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредба за правната помощ в размер на 80лв.

Воден от горното и на основание чл. 147, ал. 3 вр. чл. 144, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд София - град, III отделение, 2-ри състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. М. М. срещу Решение №СО/ОД20-РД28-257/02.10.2020г на Директора на дирекция „Общински приходи“ при СО, с което е оставена без разглеждане жалба рег. № ДИЛ20-ГР94-322/1 от 06.08.2020г , подадена от задълженото лице М. М. М. , срещу Акт за установяване на задължение по декларация № 617743-1 / 22.06.2020 г издаден от М. П. – специалист в отдел „ОП-И. “ на дирекция „Общински приходи „ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при СО

ОСЪЖДА М. М. от [населено място] [улица] ет.3 ап.4 да заплати на Директора на дирекция „Общински приходи“ при СО, Дирекция „Общински приходи“ при Столична община сумата 80лв – юрисконсулско възнаграждение .

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: